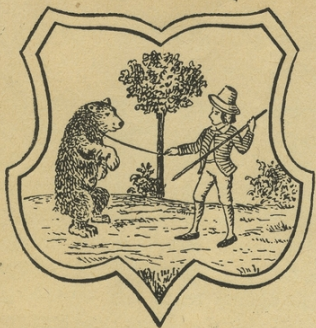

VĚTRNÍK

Vydává MěstNV ve Vysokém n. Jizerou s aktivem kulturních pracovníků

Větrník = roč. VII.

Vysoké nad Jizerou 28.ledna 1974

Náš předseda své jubileum slaví.
Přejeme mu vespolek hodně zdraví!
Ptáte se po kolikáté?
Tedy: už po šedesáté.
Tím tajemství padá.

Redakce a Rada.

Předseda Městského národního výboru ve V y s o k é m nad Jizerou

Josef H á s e k

oslavil 28.ledna t.r. své šedesáté narozeniny.

Za všechnu práci, kterou pro naše město vykonal, a není jí málo,
přejeme do dalších let dostatek pohody, dalších úspěchů a pevné zdraví.

Redakce Větrníku a Rada MěNV Vysoké nad Jizerou

Zpráva ze statku.

Loňským rokem bylo dovršeno desetileté trvání statku a svacetileté jubileum počátku socializace zemědělství na Vysocku. Nejstarším činným JZD bylo Stará Ves, která už 3. června 1953, těsně po drzé měnové reformě, přešla na 3. typ hospodaření, tj. na společnou rostlinnou i živočišnou výrobu. Tehdy v triapadesátém nebyly začátky kolektivizace lehké, okolní družstva se šmahem rozešla a na naše družstevníky byl činěn psychologický tlak, takže i ve Staré Vsi část zemědělců zaváhala a odešla z JZD. Současně s námi se hospodařilo družstevně i v Rokytnici nad Jiz. Rozhodování nás mladých pro socializaci bylo lehčí, protože my jsme začínali hospodařit a práce jsme se nebáli. Těžší rozhodování bylo u starších zemědělců, kde síly pomalu ubývaly a vzdát se celoživotního díla nebylo lehké. Přesto už první rok naší družstevní činnosti nám vynesl pracovní jednotku 10,50 Kčs v penězích a 3,50 v naturáliích bez jakékoliv pomoci státu. Nebylo to mnoho peněz, ale s pomocí záhumenku a záhumenkového zvířectva se to dalo přežít. Další léta byla ve znamení konzolidace a společné výstavby. Tehdy nám v počátku socializace velmi pomohla STS. V roce 1960 došlo ke sloučení JZD Stará Ves, Tříč a Vysoké nad Jiz. se společným názvem Horal. První rok nebyl ekonomicky zvláště příznivý, byl mnohem horší nežli bývalá uroveň JZD Stará Ves, ale už další rok znamenal prudký vzestup v odměnách i výrobě. Od 1.1.1964 došlo k vytvoření státního statku přibližně se stejnou výměrou jakou má statek dnes. První rok státního statku byla plánovaná zemědělská produkce kolem 10 milionů Kčs. Bylo tehdy 363 zaměstnanců s celoroční odměnou 5,200.000 Kčs. Hrubá zemědělská produkce v roce 1973 činí 18,300.000 Kčs, zaměstnanců statku je 211 a celoroční fond odměn činí 5,800.000 Kčs. Dojivost krav v roce 1964 byla kolem 2.000 litrů na kus a rok. Tehdy statek pěstoval všechno obilí, brambory, mák, řepku, len a živočišná výroba pěstovala mimo hovězího dobytka ještě slepice a prasata. Dnes je výroba na statku specializovaná, pěstuje se jenom obilí, a to ve Vysokém a Rokytnici 50% z orné půdy, Javorek 78% orné půdy. Brambory se nyní pěstují jenom ve Vysokém, a proto se stabilizovaly i jejich výnosy na 270 q po hektaru. Z dobytka pěstujeme býky na Javorku, krávy ve Vysokém a v Rokytnici a prasata a slepice vůbec neděláme. Mynější průměrná dojivost u 670 krav je 3.253 litrů na kus a rok, z toho hospodářství Vysoké 3.308 litrů. K dobrým výsledkům na statku nám pomohla soutěž v rostlinné a živočišné výrobě, promyšlenost a specializace výroby. Za 10 let trvání statku bylo předáno zaměstnancům 36 bytů, 4 domy a postaveny 2 ubytovny pro svobodné.

V letošním a v dalších letech náš statek čeká dokončení socializace zbylého soukromého sektoru v rámci statku i ve vesnicích v horách. Tato socializace bude těžká, ale je to jediné možné řešení, protože většina sbukromě hospodařících zemědělců dožívá svůj produkční věk a mladí se většinou rozešli za lehčí prací jina.

Josef Soukup

Činnost Střediskové knihovny ve Vysokém nad Jiz. v r. 1973

Koli knihovna dosud nemohla začít s napojováním knihoven střediska, její činnost v minulém roce nezůstala pozadu za ostatními knihovnami v okrese.

Z pravidelných kulturních akcí knihovny můžeme jmenovat pohádky z gramodosek pro školní družinu, literár.besedy žáků ZŠ, nástěnky, výstavky jako např. 25. výročí února, humor v knížkách, 1. a 9. květen, historické knihy, severská literatura, knihy sovět. autorů k měsíci SČSP atd. Jako předešlá léta i letos bylo v době divadel. přehlídky v knihovně informační středisko.

Protože plánované besedy se spisovateli Součkem, Páralem a Kožíkem / bude se konat letos/ se nepodařilo uskutečnit, bylo akcí pro širší veřejnost o něco méně. Knihovna pořádala dvě velmi zajímavé přednášky. Dr. Šabl nám promítl barevné diapozitivy z cesty po SSSR v přednášce nazvané "Poznáváme Sovětský svaz". Přednáška akad. malíře V. Komárka "Staré ruské umění" byla také doplněna barevnými diapozitivy a starou chránovou hudbou z magnetofonu. Bohužel obou přednášek dohromady se zúčastnilo pouze 32 lidí. V listopadu přijeli umělci z pražské Lyry Pragensis s pásmem k 30. výročí umrtí J. Fučíka "Ať smutek není nikdy spojován s mým jménem." Tohoto pásma pro školní mládež se zúčastnilo okolo 60 dětí. Na konec roku si pionýři 6. a 7. třídy uspořádali v knihovně vánoční besídku. Knihovnu navštívili také dvě exkurze. Byli to pionýři z turnovské školy a dvacetičlenná delegace knihovníků z okresu Rychnov nad Kněžnou, která byla knihovnou nadšena. Děti mají k dispozici kolem 25 her, které jsou v čítárně plně využívány. V roce 1973 bylo domů půjčeno celkem 6.807 svazků, což je průměrně 6-7 výpůjček na 1 obyvatele. Z toho 28 marx.-lenin.literatury, 132 společen.-polit., 41 přírodověd., 11 zeměděl., 54 technické 743 ost.naučné, celkem tedy 1.009 svazků naučné literatury, 2.784 beletrie pro dospělé 2.571 pro děti, 443 naučné pro děti. Prezenční výpůjčky v čítárně činí 8.866. Celkem

prošlo knihovnou 3.006 čtenářů a 4.376 návštěvníků čítárny. Bylo půjčeno 921 gramodesek domů. Za uplynulý rok bylo nakoupeno kolem 450 nových knih a 100 gramodesek. V současné době má knihovna okolo 6.000 svazků knih, 350 gramodesek a odebírá se na 30 titulů časopisů a novin. V loňském roce měla 170 čtenářů dospělých, z toho 130 stálých, a skoro 150 čtenářů dětských.

Na závěr stručně o hospodaření knihovny. Příspěvek od MěNV činil 45.000,-Kčs, vlastní příjmy 1.430,-Kčs. Bylo vyčerpáno i s loňským zůstatkem 51.800,-Kčs. Téměř 25.000 Kčs bylo věnováno na materiální výdaje, to je hlavně na knižní fond. Z nových předmětů v knihovně stojí za zmínku obraz, který věnoval malíř Vodsedálek.

Ivana Řehořová

Vánoční beseda s důchodci.

Místní organizace Českého svazu žen za finančního přispění Červeného kříže a sociální komise při MěNV uspořádal 22.prosince na MěNV vánoční besedu pro osamělé důchodce. Velice roztomilý a působivý program předvedly děti mateřské školy svými tanečky, recitací a zpěvem. Doplnil to Jan Böhmler kouzly, která naše důchodce zaujala a pobavila. Přítomno bylo 14 důchodců, pro které členky Svazu žen připravily občerstvení a rozdaly balíčky. Důchodci, kteří nevycházejí v zimě z domovů, členky navštívily a balíčky předaly osobně. Těchto důchodců bylo deset. V Domově důchodců v Rokytnici nad Jizerou je v současné době 6 vysokých důchodců, kteří také byli podarováni jako kdyby byli mezi námi. Práva tohoto domova velice ocenuje tuto vánoční vzpomínku.

Redakce.

N a z d a r , t a t í !

Sotva dozněly hlasy účastníků IV.Národní divadelní přehlídky ve vysokém Krakonoši, začaly naplno zkoušky našeho ochotnického souboru na operetu Karla Valdaufa "Nazdar,tatí!" Je to samostatné pokračování operety "Nejlíp je u nás". Naši nám novou zpěvohru zahráli mezi vánočními svátky celkem čtyřikrát. Premiéra byla 25.prosince, 30. prosince / na 3. repríze/ byl přítomen autor Karel Valdauf, který s našimi divadelníky ztrávil a oslavil konec starého roku a v družné zábavě přivítal rok nový. Protože zájem o operetu "Nazdar,tatí!" je veliký, rozhodl se soubor, že bude v jarním období hra ještě několikrát uvedena. Veřejnost bude včas informována a upozorněna na lístky v předprodeji.

Redakce.

N á š K r a k o n o š .

Vítr táhne ze zahrady,
v kamnech plamen plápolá.
Dáme hlavy dohromady,
a pohádka zavolá.

..... Sedněte si okolo mne, děti, hezky do kroužku. Budu vám povídat pohádky z Krakonošovy zahrádky. Sbíral jsem je v Krakonoších kolik let, všechny boudy i vsi jsem tam zbrousil. Zháněl jsme je, když tam modrý hořec kvet, i když oblak studený sníh trousil. V létě jsem spával ve kvítí, přikryt jen plachtou mraku. Když však se bouře rozlítí, skryl jsem se v jeskyni draků

V neděli 13.ledna 1974 byla o 11.hodině v muzeu slavnostně otevřena výstava ilustrací akadem.malíře prof.Miloslava Jágra ke knize Josefa Spilky "Naš Krakonoš", kterou pořádá Lidové nakladatelství Praha. Ředitelka muzea uvítala účastníky v počtu 90 osob různého věkového složení, od dětí až po pamětníky starší doby. Pak promluvil o malíři, semiliském rodáku a důvěrném znalci zdejšího kraje i celého Podkrkonoší, univ.profesor František Holešovsky z Brna. V hutném projevu seznámil posluchače s tvůrčím procesem a dílem umělce, který již nejednou dokázal, jak citlivě rozumí dětské duši. Je to nejlépe patrné i na ilustracích, jimiž doprovodil Spilkovy pohádkové texty o našem, tentokrát opravdu českém Krakonošovi. Jeho akvarely jsou nasyceny živými barvami i svěží vůní zdejšího kraje i hlubokou znalostí horského a podhorského lidu.

Autor knihy rozveselil přítomné humorným vyprávěním o svízelných, které mu nastrojil "von " / jmenovat ho jménem Krakonoš nahlas, to nemá rád/, když si odnášel jeho velikou figuru ze Sklenářic na Silvestra přemínulého roku. Milým překvapením bylo nečekané vystoupení osmileté Janičky Bláhové s recitací kratičké básně z " Našeho Krakonoše". Lyrickým doplňkem zdařilé vernisáže byly 3 lidové písně, které s doprovodem kytary zazpíval známý milovník této poezie, Jaroslav Hutka z Prahy.

Po prohlídce obrazů byla uspořádána v přízemí muzea autogramiáda, při níž spisovatel i malíř podepsali ve vřelém, přátelském prostředí muzejní budovy desítky knih. Výstava Miloslava Jágra potrvá do 17. února 1974.

Skromné vyznání autora knihy "Náš Krakonoš"

Přilnul jsem ke zdejšímu kraji. Žiji v něm už přes třicet let. Tady mi nejlíp muzikanti hrají, tady mi nejsilněji voní horský květ. A i když někdy cítím už únavu v lejtku, třebaže Meluzína hrozí mi, že mi to nandá, až se budu vracet, že se postaví proti mně: "Nezapomínej, že ti není dvacet!" Mně tahle výtky zní tak protivně! A tak jdu natruc té brůchalce v šátku na pobejtku, na večer líbezný. Pak doma srovnám hezky v řádku: ať je tam Honza vedle princezny, a taky zdejší tetičky a strýci, dobráci, chytráci i pracovitý lid, a ať tam lítá holub s holubicí, s tou, která nese pokoj, mír a klid. A nade všemi kůž by vždycky stál náš český Krakonoš, Krakonoš dobrý, mocný král. J.S.

.....Loučím se s vámi, milé děti, vy moje česká poupátka, Bože, jak ten čas prudce letí! Kdeže je naše první pohádka

..... Teď zdravím vás, zatrpklí trpaslíci, i vás, mé rusé rusalky, s nimiž jsem sedal u skalky, tam pod Vysokým kolem, když vlečka letní noci, rozzářená hvězdami, se slavnostně sunula nad námi i nad stříbrným Obřím dolem. Vám sbohem, koně zamyšlení, jestřábi, orli, vrány, havrani, i vám pastýřky, hrdé kněžny lenní, vám tiché ovečky a prudcí berani. A s vámi chlapi Horské služby, nežli vás ostré větry rozvanou, připíjím si do dna na ztužení družby a na brzkou shledanou!

Červánek hasne, nebesa se černí. Rosička padá do poupat. Mějme se rádi a buďme si věrní. Dobrou noc, děti. Jdu už spát. Ale dříve, než ještě usne celý dům, uvařím všem svým věrným čtenářům mocný čaj z devětsilu. Aby měl větší sílu, tak do něj hrknou z hrnku kozí rum. Po tom se spí přebíže i na holé podlaze.

Úvodními slovy Vaší líbezné knížky, vážený pana doktore Spilko, jsme uvedli Vaše vyznání lásky našemu rodnému kraji. Slova závěru Vaší knížky tryskají i nám z našich srdcí a jsou i pro nás vyjádřením všeho toho, co my v tomto kraji pod horami cítíme.

Děkujeme Vám i mistru Miloslavu Jágrovi za opravdu "Našeho Krakonoše" a mějme se rádi a buďme si věrní

Redakce

Lístek z historie, Vysoké grunty v r. 1654.

Celková rozloha města Vysokého činila v roce 1654 621 hektarů půdy a asi 240 domů, včetně Hradska. Katastr vysoký dělila na dvě polovice cesta, vedoucí přímo do vysokého náměstí ze Tříče a přes náměstí rovně ku Staré Vsi. Západní polovice měla 25 rolí a východní polovice 22 rolí. Největší výměru měla role farská, a sice 33 jiter a byla v užívání katolických farářů. Dle výpisků, které mám před sebou, byl největším držitelem půdy v r. 1654 ve Vysokém Jiří Patočka. Z východních rolí mu patřila role Davidova o výměře 22 1/2 jitra, ze západních to byly tři role Patočkovy a role Vojáčkova. Držitel tedy Jiří Patočka v r. 1654 měl pět rolí o celkové výměře 95 3/4 jitra. K tomu ještě patřily dvě Nivy na Hradsku. Jan Nigrin držel tři role a sice dvě Tobšovy a role Hanoustovu, celkem 36 jiter. Tři role držel také Ondřej Bílejš-Běloch. Byly to role Buchtova, Bělochova a Bílova. Celková výměra 51 1/2 jiter. Jan Mařatka byl také držitel dvou rolí, stejně jako Jakub a Václav Vodseďalý, kteří mimo to měli mlýn na Hradsku s příslušnými pozemky na Nivách jež kdysi náležely hradu Nistějce. V poznámkách je vyslovená domněnka, že držitelé několika gruntů se pravděpodobně ujalí gruntu opuštěných, jejichž původní majitelé asi pro jiné vyznání náboženské byli nuceni opustiti svůj majetek. Mimo vzpomenutá jména držitelů gruntů vysokých objevují se již v r. 1654 tato příjmení, která dodnes se ve Vysokém zachovala. Martin Petruška, Václav Nečásek, Jan Blahout, Václav Důbalík, Karel a Havel Havlíček, Matěj Slavík, Václav Nosek, Jakub Hořavka, Eliáš Hásek, Jan Mařuka, Petr Důbalík, Josef Kobr, Jiří Hladík, Machačka, Vinklář zvaný Staropán, Adam Poloprutský, Matěj Kramář, Jakub Marinek, Václav Kvasnička. To jsou staré, usedlé rody vysoké. Františka Jandová

Vo strejcoj Florijanoj. Zlatá desítka.

Celej den a celou noc chumelilo jako dyž rosápné perínu. Strejce si kvečerou natáh herncomony až po kolena, a že de nahoru do hospody. Sousedu Francek poudá: "To se, strejčku budete dnes prasecky brouchat. Dyť toho sněžístěte napallo až po pás." Strejce se jen ušklib: "Dneska Frantiku musím a zejtra už bude cesta proházená." "A to by se vám, strejčku, pro krapítek toho pivístěte chtělo dělat takovou rachotu?" "Hdo říká, že budu proházovat já; to udělá něhdo inej." "No to bych ho rád chtělo vidět. To vopraudu." Na to můžeš vzít utrejš, že jo. A jesli chceš, vsaď se." Francek se zazubil: "A to taky že jo. A při tom votalo."

Strejc šámal v tom nadělení nahoru k silnici k hospodě, sněžiště bylo vopraudu až po pás, takže z toho byl krapet utermácenej, dyž votvíral u šenkouny dveře. Nejdřiu merk jesli tam seděj Holička a Michálek, dva sjetoznámi škyberové, co by pro krejcar hnali veš až do Parízu. Sedali u jennoho stolu. "Tak dneska budu piť na futro," poudá strejc šenkýřoj. Považte jen, co se mně nestalo. Sterčím si doma do kapcy zlatou desítku, a cestou sem ji něhde vytrousil." Při tom sterčil ruku do kapcy a perst mu vyjel futrem ven. Holička s Michálkem jen lapli po dechu a vohryzek jim lítal nahoru dółu, jak rozčilenim polykali. "A to ste ji ani nehledal?" poudá šenkýř. "Jo, hledejte po tmě. Sněžiště je jako peři, a jesli mercha ležala naštorc, jako že ležala, zasekla se a hde je ji konec. Leda takle zejtra po sjetle, že by jeden vzal lopatu a sejto a zkusil to." Při tom strejc merk po strejcech, a viďal, jak voba vobracej voči strachem i zlosti, že ten drugej to taky slyšal. Neměli už stání a poposedali jako dyby sedali na žavý plotně. Strejc se pochechtával dyž se brouchal z hospody domu a spokojeně si leh. Holička doma bryk na tetku ať se pakuje z postele a kale voblikne. Sám šel do šupny pro lopatu a sejto. Tetce nako-mandoval aby vzala lucernu. To samý se vopakovalo u Michálku. Dyž celá ves usnula, šli na to. Jeden vo druhým zatím nevěděl. Holička vostával v hořenci a tak to vzal vod hospo-dy dółu. Michálek v dolenci, tak to zas vzal vod Florijánova baráku nahoru, voba, jak šly strejcovy šlápoty. Asi půlama pěšiny se táhla mez zaneřáděná křáčím a tim pádem na sebe nevidali. Dvě lopaty sněhu do sejta a po prosejtování tetky do něj posvitily. A zas dvě lopaty a tak to šlo krok za krokem. No, byla to pěkná fuška a tervala pomalu až k ránu. Holička byl u meze dřiu protože šel s kopce. Viďal pod sebou skerz křáčí blikat Michálko-vu lucernu, a protože nic nenašel, zlostně na něj zahrozil: "Tak von ji schlamstne ten kerkou" zalamentoval, ale pod mez už nešel. Inýho se nedalo dělat. Michálek dyž došel k mezi taky s práznu a viďal cestu vod meze nahoru proházenou taky zalamentoval, že po-daru měl ten všiuka Holička.

Dyž ráno strejc vyšel před barák, merk nejdřiu jesli dobře hádal, a spokojeně se pochech-tával, dyž viďal cestu jako císařskou silnici pěkně udusanou po šamání kolikera šáboru. Večírsi už herncomny nevboul, jen lehký třevíce a šlo se mu jako po pilijáru. Byl zjeda-vej jesli voba chamtiuci budou ch hospodě. Byli, ale každej sedal v iným koutě, a dyby to šlo, byli by se sežrali vočima. Taky se hlídali jesli si drugej dá eště jennou pivo. Voni dycka smerďali celou noc jen u jennoho. Dyby jo, tak to už je jennou istý, že tu desítku našel von. Strejc si spokojeně pobafával a dyž rýslel, že už chlapi svůj díl dostali, vo-točil se na šenkýře: "Tak co byste tomu řek, přídu večír domu a eště jennou kale prohlí-žím kabatiště a vona vám, mercha, teda ta desítku byla zalezlá pod tim naterženým futrem." Z vobou koutě šenkouny bylo slyšet přenáramně těžký a hluboký voddechnutí.

Frantik dyž ráno viďal tu vyblejskanou cestu k hospodě, se poškrábal za uchem, dlouze si hvížd a poudá: "Tak koukám, strejčku, to sečení v dolánkách mě nemine." "A to nemine, Frantiku, to nemine. Já budu jen vobracet a brát domu." Prokop Hásek

POČASÍ.

----- To se Vám konalo před vánoci, že nebylo sjeta znát kolik dní, čina byla překrutná, zdálo se, že nás to srouná se země a tak se v ten čas stala ve Vysokým jen-na příhoda, kerá stála za zmlku, protože dyž tu natáhá sněžiště až po verchovou lať, nebo jak ch předešlým říkání poudal Francek Florijánoj, není divu, že se ledacos semele a neušenního přihodí. Seculili sme ji dohromady a tady je :

Zasněžená romance .

Poslouchejte, lidé zlatí, co se může státí, když ukrutná foukanice "Nemráto" zachvátí:

Byla velká chumelice, jen až vám to povím, v Hlavatištích u baráku koukal jenom komín.

I v Kopčovi hnedle vedle, cesta žádná ani, takžebarák vod baráku není k rozeznání.

Soused z Hoření ulice každý den tu chodí, do Kopčovi za babičkou sněžištěm se brodí.

Před vánoci jeden tejden, tma už bylo v s, zafoukaněj chalupách se světla rozsvěcela.

Kajtán, vulgo "strejc Florián" zasedá k večeri, když tu náhle rány slyší z venčí vode dveří.

Můžete si to zazpívat podle Karla Hašlera na nápěv "Namluvil si starý kocour ..."

Vstává honem od večere- dveře otevírá, kdo se to k němu dobývá, udiveně zírá.

Ještě nežli síň otevřel, venku hlas se diví: "Anu, babi, vy dnes máte dveře náky jiný!"

Soused kouká na Kajtána vyjeveně zcela, pomyslí a řekne nahlas, cože tady dělá!

Kajtán zase na souseda, jak tam stojí venku: "Dyt já tady přece bydlím, můj zlatej holenku!"

"I propána, to je rána, ty můj-milý světe!" soused nikdy nepomyslí, že si barák splete.

Z toho milí Vysočáci, mějte poučení, že když je taková čina, legrace to není!

Drobné zprávy.

12. ledna se začal masopust Sportovním plesem v školovně.
13. ledna byla otevřena výstava ilustrací Miloslava Jágra ke knize Josefa Spilky "Náš Krakonoš", kterou v galerii Vlastivědného muzea ve Vysokém uspořádalo Lidové Nakladatelství Praha.
13. ledna byla krásná slunečná neděle a tatínkové z nových obytných domů "Na Grance" čp. 260 a 261, uspořádali pro své děti lyžařské závody. Vítězové dostali "zlaté medaile" a čokoládu. Maminky vařily občerstvení. Děti bylo jako smetí, šlo se jich 35.
18. ledna pořádala místní organizace SSM v čítárně Střediskové knihovny ve Vysokém/Jiz. besedu "Problémy života". Je to nová forma besedování, kde anonymně psané otázky jednotlivě zodpovídal pedagog, právník a lékař. Do besedy neměl přístup nikdo jiný kromě mládeže. Beseda končila občerstvením v přátelské atmosféře. Šlo se tam 25 mládežníků.

J.Đ.

Několik čísel z vysocké matriky.

V roce 1973 se vysockým rodičům narodilo 19 dětí.

Snatků v obřadní síni MěNV bylo uzavřeno 30, z toho mimo matriční obvod 21.

Počet umrtí ve Vysokém nad Jizerou činí 11, v celém matričním obvodu 15.

Upozornění : Knížku Josefa Spilky "Náš Krakonoš" s ilustracemi Miloslava Jágra je možno zakoupit ve Vlastivědném muzeu. Stojí 30,-Kčs.

Narozeniny.

1. ledna 1974 oslavila pí. Marie Novotná, roz. Rónová 85 let,
6. ledna 1974 oslavila pí. Marie Klímová 82 let,
10. ledna 1974 oslavila pí. Anna Kramářová, roz. Čmuchačková 75 let,
20. ledna 1974 oslavil p. Josef Ševčík 70 let,
31. ledna 1974 oslaví v Praze rodačka pí. Blažena Křapková, roz. Rónová 75 let,

Přejeme hodně zdraví !

Úmrtí.

17. 12. 1973 zemřela pí Anežka Hásková ve věku 88 let.
16. 12. 1973 zemřela v Jablonci nad Nis. pí Milada Slavíková, roz. Patočková ze Tříče ve věku 49 let.
23. 12. 1973 zemřel ve Staré Vsi p. Vilém Poloprutský ve věku 84 let.
23. 12. 1973 zemřela pí. Marie Josífková ve věku 72 let.
24. 12. 1973 zemřel ve Sklenářicích p. Karel Slavík, sekerník ve věku 84 let.
4. 1. 1974 zemřel p. Bohumil Čivrný, býv. autodopravce ve věku 75 let.
4. 1. 1974 zemřela v Praze pí Alžběta Půhonná, býv. majitelka Dvoraček v Krkonoších ve věku 91 let.
15. 1. 1974 zemřel p. Bohumil Čermák ze Sklenářic ve věku 88 let.
19. 1. 1974 zemřel v Brně vysocký rodák p. František Patočka ve věku 93 let.
23. 1. 1974 zemřel p. Karel Augustin ve věku 65 let
24. 1. 1974 zemřela ve Tříči p. Jindřiška Slavíková ve věku 83 let.

Čest jejich památce !

Redakci zaslané použité i nepoužité rukopisy nejsou-li vyžádány zpět, ukládají se do archivu zpravodaje. Celoroční předplatné poštou 25,-Kčs. Odpovědná redaktorka Marie Doubalíková. Větrník vychází jednou měsíčně. Řídí redakční rada. Příspěvky psané strojem, nebo čitelné zasílejte nejpozději do 10. každého měsíce do Vlastivědného muzea. Cena Kčs 1,-.